

Recenzja

rozprawy doktorskiej mgr Moniki Kaszubowicz

pt. „Problematyka obiektywnego przypisania skutku przy przestępstwach drogowych”

1. Wybór tematu, hipotezy badawcze

Podjęcie problematyki obiektywnego przypisania skutku poprzez zobrazowanie jej kształtu doktrynalnego, a także funkcjonowania w orzecznictwie i codziennej działalności organów ścigania, ocenić trzeba zdecydowanie pozytywnie. Doktryna nie zajmuje w tej kwestii jednorodnego stanowiska, publikowane orzeczenia pokazują niepełne zrozumienie koncepcji obiektywnego przypisania skutku, toteż szczególnego znaczenia nabiera uzyskanie materiału szerszego, odzwierciedlającego, w sposób możliwie pełny, jej funkcjonowanie w praktyce. Autorka zmierza do rozwiązania problemów dogmatycznych, egzemplifikowanych w pracy, toteż zasadne jest objęcie badaniami nie tylko akt spraw kończących się wniesieniem aktu oskarżenia do sądu, ale także „orzeczeń kończących postępowanie na etapie decyzji prokuratora” (s. 10).

Doktorantka obszernie (choć niezbyt klarownie) omawia dobór materiału aktowego do badań. Przyjęte kryteria nie są bezdyskusyjne, jednakże nie zachodzi potrzeba prezentowania nasuwających się wątpliwości, bowiem Autorka nie stawia sobie celu w postaci zgromadzenia materiału w pełni reprezentatywnego, lecz ilustracyjnego, będącego odbiciem sygnalizacji problemów doktrynalnych. Niemniej jednak zastanawia ograniczenie – niemal zupełne - pola badawczego do akt prokuratorskich. Tej decyzji Doktorantka nie uzasadnia.

2. Treść rozprawy

Uwagi ogólne

Rozprawa składa się z dwóch, wzajem się przenikających, warstw: teoretycznej i empirycznej. Warstwa teoretyczna zawiera omówienie znamion czynów zabronionych opisanych w art. 177 k.k. oraz poszczególnych elementów składowych koncepcji obiektywnego przypisania skutku - w oparciu o literaturę przedmiotu i judykaty Trybunału

